

ר"ג הנודר מן המבושל פרק ששי נדרים רש"י

סמורת הש"ס

כמאן מלנין אקריבי ואמרישני. בכל ימות השנה: כמאן כר' יוסי. דאמר בפ"ק דר"ה (ד' סו') אדם גדון בכל יום דלילו לרבנן דאית להו דגדון כר"ה כיון שנגמר דיון חין תפלה מועלת להן: קצירי קצירי ממנו חולין ומיקרו קצירי לפי שנפסס קצרה מחמת חליים: מתני' דלא כבבלי. מתני' דשרי עבה מטוס דלא מתאכלא ב"י ריפתא: דלא כבבלי. דלילו לבבלי כיון דלכלי בהדי ריפתא הכשיל מיקרי ואסור: נקדני. שאולבי' בנקיות לשון אחר נקדני שמדקדקם באכילתן וכדאמר' בפ' שלשה שאכלו (ברכות 97 ע"ג) הנקדקדקי תופסין אותו בכך: דייסא. מאלל של חטים מבושלים: דמישי בלחמא דמישי. דרב הסדא מבני בבבלי היה שהו אוכלים פת כדייסא: בחסוסי. קמח של קליות: עד פרסה. לך פרסה כדי לאכול דייסא: לפתילה של אבר. שאינו מתעכל: בהוצא. בקליפת עץ: מאבילני רוקן. שאין דרך לקטת ההוא לאחר שנתנה לתוך פיו כשמתחזקה בקצרה: מאבילני נואקד. ואזה שחמת האפרנים: בלוספין. מין חאנים שקשין להתעכל: כ"ש שנסמך עליהן למחר. שמתוך שאין מתעכלין מתעכבין במעים וכל זמן שעומדין שם זיני את הגוף: מורה ורובי בעל הוראה ומשכר שמתוך שראתה פניו להובין היתה סבור' שנסתכר: במגדלי חזירי. שמתוך שמרויחין הרבה פניהם להובין גולפא. קנקן והיה מביאו לבית המדרש כדי שישב עליו: שמכבדת את בעליה. שלא היה יושב ע"ג קרקע: דהושבי גלימא תשוב: שעמני מעיל. שהיה תשוב בעיניו כמעיל:

מלנין אקריבי רופא חולי עמו ישראל: מרישי. על פליטת סופריהן: מתנישין. דקתי דעבה לא מיתאכלא כריפתא: דלא כבבלי. דמלפתי פיתן כדייסא דהויא עבה: נקדני. דייקניס במאכל: [סיכין מפלין]. באזיה דבר מעולה אכילה דייסא: דמישי. יכול לאכלה בלחם של חטים ודיסא דשערי יכול לאכלה בלחם של שעורים: או דיסא. דייסא של חטים יפה לאכול בשל שעורים ושל שעורים בשל חטים ואז דרסי נקדני מלשון כי קרן עור פניו (שמות 17) מלאים חכמה ומאירה פניהם שא"ל חכמת אדם תאיר פניו: אכלה בחסישי. היה מלפת פיתו בחסוסי ומפרש לה במסכת פסחים (97 ע"ג) קומחא דאבישוגא קמח של קליות שעורים שלא הביאו שליש ומיבשין אותן בתער וקלופין הן: מומני לך לאכול דייסא עד פרספ. דע שאורו מאלל אינו סועד לכך אלא שור הילך פרסה. ובשר השור עד שלש פרסאות: ע"ג ע"ג. מומני לך לאכול דייסא עד פרספ. לך אחר דייסא לאכול וטפיו לא, ולאכול בשר שור לך עד שלש פרסאות: כל מידעס לא תפלוט קמי רבן. לא תרוק רוק כפני רבך כדאמר במס' עירובין (97 ע"ג) הרק לפני רבו חייב מיתה שאמר וכל משאו אוהו אהבו מותי אבל אם אכלה לטעם ודיסא ומדמן לך הילוך כפיך פלוט כפני רבך ורוקן אותו לתוך שיש בו סכנת נפשות שהן קשין לגופו של אדם כפתילה של אבר: ואפילו לפני שבור מלכא פלוט. ואל תהבייש: עד מתי אפס מאבילני רוקן. שהיה טוח ההוא כפיו ומדדיק בו הרוק שבפיו ומחזירו בקצרה: אפס. עמריסות שכלפרינו: בלוספין. חאנים שנתכשו יוחר מדחי: כיון שאין יולאין מבני מעיס(ג) ע"ג. דמעטו שנסמך עליהן שאין אהו לריכס לאכול מאלל אחר למחר: מורס ודני. אחיה תלמודי בעל הוראה ואזה שיורר מפני שפיו לזוהי כל שעה: סימנאס נידא דסיסא איספא. אמוגתי בדרך שאיני שותה כל השנה יין אלא קידושא ואכלתא: ומוגר אני לדעי. וקושר אני לדעי פדחתי משום מיוחס ראשי מפני ד' כוסות ששתיתי שאני חושש מהן מפסח עד עולם: אי כמנו ברביס כו'. שהן מרויחין ביותר ע"ג ע"ג. סרויטו. לגדל חזירין ולהוות ברביס חסירי ליהודאי ודאי לאו מינייהו פני להובין: שקיל גולפא. היה נושא הקנקן לבית המדרש ליטב עליה: מלאכס שמכבדס כו'. דעכשו ישב עליה בבית המדרש: נפקס נקטס עמרא.

הפגרות תגט"ו וחינו תבטיל טמולתין ואת הפת

הפגרות ופג'א פקדוריס לאכילת כו"ג

הפגרות ופג'א פקדוריס

כמאן מצליגין על קצירי ועד כר' יוסי? [כמאן כר' יוסי]. מדאמר קצירי ומרישני שמע מינה קצירי קצירי ממש מרישני רבנן: ומתיר בעבה: מתני' דלא כבבלי. דאמר ר' יורא בבלאי מפשאי דאבלי לחמא בלחמא אד הסדא (ה) דמשאיל להון להדין קדני דהוצל דהיון דייסא הויכין מעלי למיכלה: דחמי בלחמא דחמי ודשערי בלחמא דשערי. או דלמא דחמי בדשערי, ודשערי בדחמי: רבא אכליה בחסוסי רבה בר רב הונא אשכחי' לרב הונא דקאכיל דייסא באצבעתיה, אמ' ליה אמאי קאכיל מר בידיה? ל' הכי אמר רב: דייסא באצבעתא בסים וכל דכן בתרתין, וכל דכן בתלתא, אמר ליה רב לחייא בריה, וכן אמר ליה רב הונא לרבה בריה מומנים: לך למיכל דייסא, עד פרסה למיכל בישרא דתורא עד תלתא פרסין אמר ליה רב לחייא בריה, וכן א"ל רב הונא לרבה בריה: כל מידעס לא תפלוט קמיה רבך לבר מן קרא ודיסא שהן דומין לפתילתא של אבר ואפילו קמי שבור מלכא פלוט. רבי יוסי ורבי יהודה חד אכיל דייסא באצבעתיה וחד אכיל בהוצא. ל' דאכיל בהוצא דאכיל באצבעתיה עד מתי אתה מאבילני צואתך אמר ליה דאכיל באצבעתיה דאכיל בהוצא עד מתי אתה מאבילני רוקן? רבי יהודה ורבי שמעון אייתו לקמיהו בלוספין רבי יהודה אכל ר' שמעון לא אכל א"ל רבי יהודה מאי מעמא לא אכיל מר? אמר ליה ר' שמעון אלו אין יוצאין מבני מעים כל עיקר, אמר ליה רבי יהודה כ"ש שנסמך עליהן למחר. רבי יהודה הוה יתיב קמיה דר' מרפון אמר ליה רבי מרפון היום פגד צהובין, אמר ליה אמישי יצאו עבדיך לשרה והביאו לנו תרדין ואכלנום בלא מלח ואם אכלנום במלח כל שכן שהיו פגינו צהובין. אמרה והיא מפרוניתא לבי יהודה מודה ורבי אמר לה הימנותא בודא דההיא איתתא אי מעימנא אלא קידושא ואבדלתא וארבעה כסי דפסחא והוגרני צידעי מן הפסח עד העצרת אלא חכמת אדם תאיר פניו? אמר ל' ההוא צדוקי רבי יהודה פגד רומני אי כמלוי רבית אי כמגדלי חזירין? א"ל ביהודאי תרוייהו אסורין אלא עשרים וארבעה בית הכסא אית לי מן ביתא עד בי מדרשא וכל שעה ושעה אני נכנס לכל אחד ואחד. יתיר? כד אויל לבי מדרשא שקיל גולפא על כתפיה אמר גולה מלאכה שמכבדת את בעליה רבי שמעון שקיל צנא על כתפיה אמר גולה מלאכה שמכבדת את בעליה רביתו? רבי יהודה נפקת נקמת עמרא, עבדה גלימא דהושבי, לך נפקת לשוקא מיכסאי ביה וכל נפיק רבי יהודה לצלווי הוה מיכסי ומצלי ובר מיכסי ביה הוה מברך ברוך שעמני מעיל, ימנא דרא גור רבן שמעון בן גמליאל תעניתא? יתיר? לא אתא לבי תעניתא, אמרין ליה לא אית ליה כסויא שודר ליה גלימא ולא קביל דלי

אלהם את שחמתה כל זמן שעומדת שם זיני את הגוף: מורה ורובי בעל הוראה ומשכר שמתוך שראתה פניו להובין היתה סבור' שנסתכר: במגדלי חזירי. שמתוך שמרויחין הרבה פניהם להובין גולפא. קנקן והיה מביאו לבית המדרש כדי שישב עליו: שמכבדת את בעליה. שלא היה יושב ע"ג קרקע: דהושבי גלימא תשוב: שעמני מעיל. שהיה תשוב בעיניו כמעיל:

כ"ה ע"ג

תמיד כו"ג

כ"ה כמאן כו"ג

אלהם את שחמתה כל זמן שעומדת שם זיני את הגוף: מורה ורובי בעל הוראה ומשכר שמתוך שראתה פניו להובין היתה סבור' שנסתכר: במגדלי חזירי. שמתוך שמרויחין הרבה פניהם להובין גולפא. קנקן והיה מביאו לבית המדרש כדי שישב עליו: שמכבדת את בעליה. שלא היה יושב ע"ג קרקע: דהושבי גלימא תשוב: שעמני מעיל. שהיה תשוב בעיניו כמעיל:

אלהם את שחמתה כל זמן שעומדת שם זיני את הגוף: מורה ורובי בעל הוראה ומשכר שמתוך שראתה פניו להובין היתה סבור' שנסתכר: במגדלי חזירי. שמתוך שמרויחין הרבה פניהם להובין גולפא. קנקן והיה מביאו לבית המדרש כדי שישב עליו: שמכבדת את בעליה. שלא היה יושב ע"ג קרקע: דהושבי גלימא תשוב: שעמני מעיל. שהיה תשוב בעיניו כמעיל:

כ"ה כמאן כו"ג

הפגרות ופג'א פקדוריס

הפגרות ופג'א פקדוריס

הפגרות ופג'א פקדוריס